...na

o. Papużyńskiego Adryana: Rekwialne Alleluja.

REQVIALNE

ALLELVIA

dzwiękiem Trąb Iordanowskich zformowane przy Exequiach Swiętey Pámięći.

Wielmożney Iey Mośći Pani

P. KATARZYNY

z Zakliczyna

BRZECHFFINY

Podkomorzyny Wendenskiey

W Kośćiele Swiętego Franćiszká Krakowskim

Od

Kapelle Niebieskiey Audiencyey Ziemskiey

Przez

W. O. ADRYANA PAPVZYNSKIEGO

Pismá Swiętego Doktorá, Ordinaryuszá Kaznodźieie Krákowskiego Zákonu Min. Conu. *Franćiszká Swiętego podane.*

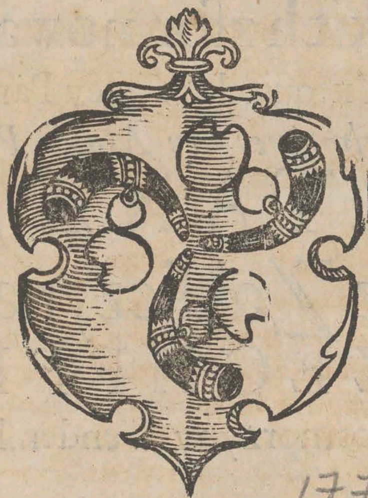

Z dozwoleniem Starszych.

W KRAKOWIE.

V Wdowy y Dźiedźicow Andrzeiá Piotrkowczyká I. K.M. T. *Roku Pánsk:* 1660.

Na Starożytny Herb
Iáśnie Wielmożnych Iordanow Trąby.

Niech Delfiny Ariòn, ſwe ſmyczy Aktèòn,
Orpheus Laſy kocha, te Trąby Panthèòn
Boſki, y Lecha zdobią: ślnie naſczuwaiąc
Dziciźne, do Harapu Orłu pomagaiąc.
Smiele z tymi Iaſtrzembiec w Niebo wylatuie;
Bo Krzyż, Trąby, Podkowę, Bozkim zna-
(kiem czuie.

Wielebnemu

Wielebnemu w Chrystusie Oycu

X. FRANCISZKOWI BRZECHFFA

Pisma Swiętego Doktorowi

Penitencyaryuszowi Katedralnemu Krakowskiemu Zákonu Minorum Conuentualium *Franciszká Swiętego*

Author Braterskich vslug powolność

R*Ozbrat z Swiátem Ziemskich wyrokiem Zawodow; day to doczesnych nie tylko powrot kassuie, ále y memoryał gładzuie pociech*: apparet nullam aliam spem vitæ homini esse propositam, nisi vt abiectis vanitatibus & errore miserabili Deum cognoscat, & Deo serviat; nisi huic temporali renunciet vitæ, ac se rudimentis Iustitiæ ad cultum veræ Religionis instituat. Hac enim conditione gignimur, ut generanti nos Deo iusta & debita obsequia præbeamus; hunc solum nouerimus, hunc sequamur. *Chwalebnie Stawny* Lactantius Firmianus *osadził. Dyskretnie iednak; zbawiennych okazyi duchowney nie zabraniáiac ochłody: poniewaź podług* experimentu, *y świádectwá Wielkiego Hugona* de Claustro Animæ. Abundans est Pauperi Religio, mediocri sufficiens, tolerabilis diuiti, infirmis larga, delicatis compatiens, fortioribus moderata, pænitentibus misericors, peruersis seuera, bonis optima. Hæc sunt beneficia Religionis. *Ná co bowiem Krzćicielowi Swietemu Institutor Nawyszy awizowáć káże*, quæ audistis & vidistis? *tylko żeby y Klauzura potocznymi, ile wokacya káże* rigorem *słodziła lenimentami. Y słusznie! bo z tad ciężaru w iarzmie słodkość, z tad uniże-*

Lib. 4. c. 28.

Lib. 3.

Matth. 11.

nia do-

nia dobrowolnego lekkość, ztad dalszey świátá wzgardy pochop; gdy bez ludzi miedzy ludzmi żyiac, lubo odległy ták iáko in Patria *z cudzego zwłascza prawdziwego cieszyć może sie dobra.* Religio est vinculum siue coagulum omnis Societatis, & iustitiæ firmamentum, *madrze wyborny* Lipsius. *Ktoż otym wątpi? zwlascza* statum Purgatorii (*ktoremu stan Zakonny rowny*) *wiedzac, gdzie Bog miłosierna exequuiac nád Sequestratami* in Gratia *bedacymi sprawiedliwość, ten fawor pokazuie inkarceratom, przez gornych Kuryerow krewności* viatorum *obwieszczaiac progressy. Lecz co po suppozycyi? Ktorey Doktorska, y Zakonna doskonałość wiadoma. Wiec że obligacya moiá Przeswietnym á Wielmożnym Domom; Chwalebnych* IORDANOVV, *Przezacnych* BRZECHFFOVV, *do tego mi powodem staneła, żebym, lubo w Klauzurze, nowin okrzyku Niebieskiego kommunikował: com przy Exequiách Swietey Pámieci Wielmożney Iey Mośći P.* KATARZYNY *z* ZAKLICZYNA BRZECHFFINY *Podkomorzyny Wendenskiey wyrozumiał; Tobie Wielebny Oycze ná vkontentowánie żalu po żeściu Pobożney, kochaney Rodzićielki vprzeymie ofiáruie czego nie tylko twoy osobliwy Synowski áffekt ku niey, ták żyiacey wszelaka obserwancya, iáko Swiatobliwie w Bogu zmarłey vsługa pogrzebowa, y pilnym staraniem widomie wyswiadczony; ále y w powolaniu Zakonnym, expektátywá duchowney, ktora z tad vrość może, poćiechy; prawem słuszności potrzebuie. Przyimiesz mile, iáko miła o miłey Rodzićielce pámiatki innowacya: á to co przychylność obligacyi powolna lichey prácy nakazátá, Oycowskim y Bráterskim, w miłości swey chowaiac, podaruiesz áffektem.*

In No-

In Nomine Domini Amen.

Audiui quaſi vocem Tubarum multarum in Cælo dicentium Alleluia. Apoc. 19.

Zgodná y wygodna gornego Syonu/ ſlawna y powabna Niebieſkiego Trionu Symphonia.

NJe tegoć co prawda mieyſcá/ y czáſu/ nie tego Aktu Kanzon Alleluia. Nie mieyſcá zruinowánego/ nie czáſu żáłoſnego/ nie Aktu żalobnego Koncert/ ktory w Kapellach przy Tryumfalnych weſołośći Ariach/ przy radoſnych uciechy Padwanach/ ſtance zapiſawſzy trenedyalne żalobnego Requiem ponuro miia Chory/ ráz ná záwſze z ſzeregu lamentuiacych Nenii znaiąc wytrąbienie/ od pogrzebowey ſtroni Kompániy. A to od Kośćiołá Swietego z tákich Aktow zrozumiawſzy proſkrypcyą/ z approbaty repulſu ex uſu & praxi wyczytawſzy preſkrypcyą/ áż też będąc podobno kiedyś intruzem niechętną pobáczywſzy indignacyą/ roſądnie czyni: gdy ná melancholiczne nie śmie y niechce naćierać Akty; weſelſzym ſię/ wdźięcznym gośćiem/ zwdźięcznym głoſem zachowuiąc czáſom. A záiſte nie ganić; kto bowiem boleiącemu Jakobowi/ pląſáiącą Herodyade? Kto ſlochaiącemu Heraklitowi/ śmieſznego Demokrytá? Kto fraſobliwemu Jobowi/ troſkliwemu Jeremiaſzowi/ teſkliwemu Jonaſzowi/ weſołego w kompánią zaleći krotochwilniká? tácy gośćie fora/ z żałobnego dworá. Supplikował Xiąże Chryſtuſowi P. Matth: 9.
o rezuſcytacyą ſtraconey poćiechy/ kochaney Jedynaczki. Wybieży z Pałacu/ do nog przypada Páńſkich bez ceremonii prawiąc. Ciężkość ztroſkanego ſercá zemdlony opanowała ięzyk/ żal mowić nie dopuſzcza wyſchłe zkrepowawſzy vſtá/ teſknica rozrywkę kłoći/ boleść śmierći rowna zmyſły wiąże/ wybacz krotkiemu lakonizmowi Pánie: Filia mea modo defuncta

 eſt.

est. vfam iednák wßechmocnośći Twoiey/ proßac o vcho po- trzebie/ o aßsens supplikacyi moiey; Veni impone manum tuam super eam. Niemáß zemnie impedimentu; mam wiá- re gruntowną/ vfność niezwyćiężoną/ nádźieie nieprzełomio- ną/ Viuet. Nie odmowił naleganiu áffektuiacego Chry- stus/ y owßem pokwapiwßy day to w drodze troßeczke inną zátrzymany expedicyą pospießył. Wnidźie ná Zamek prosto do Kapelle/ czyli pokoiu zmárley bieży; áż vsłyßy tibicines, & turbam tumultuantem: zátrzymá śie słucháiąc ktory No- kturn; á zrozumiawßy że nie Psalterz, nie Vigilie, nie obse- quie, roskazuie Recedite, dáley z tą niewczesną melodyą; á ieżeli dobrowolnie niechce? compelle ná ten czás czynić do- syć áffektácyi bede/ cum eiecta esset turba intrauit. Ze mo- tłoch nieskrowity turbam tumultuantem foruie? nie dziwu- ie. Ale że Muzyke aliàs dyskretną y wygodną ruguie? przy- trudnieyßa. Podobno Tetryk y Melancholik? nie rad wesoł- kow widzi. podobno Saturnalistá? Iowiálistow nie kocha.

Eccl. 22. Snadny respons z Togata Izraelitskiego/ Musica zwlaßcza wesoła/ in planctu importuna narratio. Toć ia niesłußnie przy żałośnym śmiertelnośći depozycie Wielmożney Iey Mo śći Pani Katarzyny z Zákliczyna Brzechffiny/ Podkomorzy- ny Wendenskiey/ Cnot wysokich Matrony/ Iordanowskiey Párentelle prześwietnego splendoru/ Przezacnego Domu Ich MM. PP. z Wrzące Brzechffow ozdoby/ á Wielebney w Chrystuśie Siostry; miásto funebralnego Requiem, Pa- schalne przy Oyczystych Kleynotu Trąbach intonuie Alleluia. Nie to sobie żałoba mieysca tego zruinowánego; Nie to struchlałość serc Potomstwa Prześwietnego/ Nie to żal po- zostałych po Fundatorce y Promotorce Siostr. Nie to teśkni- ca vbostwa/ y nás wßytkich z Dobrodźieyki ośierocianych sły- ßeć obiecowała. Ale śie nie srożćie/ mam zásłone. Lubo bym niemiáł innego pochopu do Tryumfálnego okrzyku/ z sámey Swiatobliwego tego depozytu depozycyi bespieczny vpatru- ie Fundament supponowánego Alleluia. Zrozumiałem go z miodoplynnego Bernarda S. ktory ześćie Elektow Bozkich/

Cap. 15. nie Dniem Zadußnym/ nie Popielcem/ ále Pascha álbo Wiel-

konocnym

konocnym tytulkie Alleluia, de Natura & dignitate Divini Amoris, tákie formuiąc Oraculum. Hunc transitum ad vitam miseri infideles mortem appellant, Fideles autem quid ? nisi Pascha, quia moritur mundo, ut perfectè vivat Deo. Ingreditur locum tabernaculi admirabilis, usque ad Domum Dei. Nie od tego Cyprian S. de mortalitate. Non est exitus, sed transitus, & temporali itinere decurso, ad æterna transgressus. Jednegoż Sensu Dionysius de Ecclesiastica Hierarchia, differencyą Olei Vnctionis in Baptismo & Sepultura Defunctorum, Primitiuæ Ecclesiæ naznaczaiąc. Atque hunc quidem Olei unctio baptisandum aduocabat ad sacra certamina, nunc autem infusum oleum, designat eum qui defunctus est, eadem sacra exegisse certamina, sicque fuisse consummatum. Nie inna y Starego Sensatá Plutarcha de Consol. ad Apol. Sentencya Nemo bonus lamentis, sed hymnis dignus est, & laudationibus, non luctu sed honorifica recordatione, neque lachrymis à dolore extortis, sed primitiis quibusdam scitis, siquidem is qui inter mortales esse desyt, Diuinioris cuiusdam vitæ factus est consors. Czemuż in Paschate, według Bernárdá; in transitu, według Cypriáná; in Olei vnctione á z tąd coronatione, według Dionyzego; in Deificatione (lubo nie zgryzly termin) według Plutárcha; Paschalnego/ Tryumfalnego nie zacząc Alleluia ? Tylko że Trzy Trąby day to ziednoczone ad idem, iedneyż zásády/ iednegoż munsztuká/ mogą iednák/ieżeli nie muszą/ rożne wydáwáć dzwieki; postucham: y co zá Alleluia káżdey z Trzech zrozumiawszy/ Tobie Audiencya z postuchow lubo Niebieskich principaliter, lubo z Ziemskich dependenter kommunikowáć bedę/ z iednákich Trąb troiáki/ iednák nie iednáki produkowawszy resonans Symfonii Kapelle Niebieskiey Vokalistow vocem dicentium turbarum, czyli Instrumentalistow audiui vocem tubarum iedneż mutete/ iednegoż textu Alleluia.

Cap. 7. p. 3.

Trudno omnimodam dayto iednego gatunku będących/ y w iednym gniaździe wychowanych znaleść conformitatem; ták żeby żadney iednego od drugiego/tego od owego nie posla-

kowáć

kowáć rożnice; słowem wszelaką vznać y przyznáć vniformitatem. Nie potrafi tego Bozka Kommissarka in Naturalibus Natura, daleko bárdziey iey wychowanka y Gregoryanka imitatrix in artificialibus Ars, żeby in toto & per totum swoie indiuidua, eiusdem speciei wystawiła iednakie. Zawzięła sie była ná to nie zápieram/ sposobne mieysce w Domu Izaaka vpatrzywszy. Ze dom spokoyny? snadny dowod/ iż z niego niepokoy Agar z rospustnikiem Smolusiem wyleciała: widzi że stadło zgodne/ bieży do Pánow Mathematykow/ kiedy coniunctio Planetow łaskawych będzie pytaiąc? vsłyszawszy, notuie dzień/ rachuie godzinę. Idzie do PP. Astrologow Konstellacyi sposobność wybadywaiąc. otrzymawszy deklaracyą/ pámięta; nie záwádzi o tym wiedzieć potym. Nádchodzi tym czásem Notabilium Natury termin. Stadło wesołe/ Plánetowie zgodni/ Konstellacye łaskawe/ ieżeli kiedy? teraz conformitatem wystawię y pokażę indiuiduorum. Jakoż niezawiedziona/ w pierwszey operacyi/ gemini in vtero eius reperti sunt. tryumfuy Naturo iużeś dokazała swego! pokażesz wszelaką indiuiduorum vniformitatem. Gdzieby bowiem mogła sie znaydowáć znakomitsza iáko in Geminis eodem conceptu, eâdem animatione, eodem partu zrodzonych. Nie dokazała iednak/ lubo tákim przemysłem Natura/ miásto wszelakiey iednakości znáczney widokiem bliźnięta wystawiwszy przeciwności/ ták w komplexyi/ ták w inklinacyi/ ták y w promocyi. Komplexya rożna: ieden rufus totus in morem pellis hispidus, Kosmaty iák Wilkołek ábo Satyr: drugi lenis pieszczonego gładkiego ciáłka/ nie dotykay! Inklinacya nie iednaká; ieden przebiegłec myśliwy vir gnarus venandi, do tego gospodarz & agricola: drugi simpłak/ prostaczek/ vir simplex; y domatorek habitabat in tabernaculis. Promocya mieni/ ten w łásce Oycowskiey przodkuie Isaac amabat Esau, eò quod de venationibus eius vesceretur; ow w miłości y pieszczotach Máciérzyńskich obfituie Rebecca diligebat Iacob, rożne szczęście? Rodzeni iednegoż Oycá y Mátki/ iedneyż Konstellacyi/ iednego vrodzenia/ á znakomicie rożni. Trudno omnimodam in naturalibus

libus znaleść conformitatem trudniey in artificialibus o to.
Niech ſię ſądzi Organ Magiſter obiecuiąc pierwſzey ad amuſ-
ſim rowną wyſtawić ſtrukturę. NiechZegarmiſtrz przyśię-
ga w niczym nieodmienne pierwſzey Fabryce ſwoiey ręki wy-
budowáć opus. żeby we wſzytkim miało bydź iednakie? iam
nie widźiał. ieżeli kto? nie zazdroſzczę. Otoli w tym vniwer-
ſalney doſwiadczenia/ y ſpecyalney Kontemplatyſtow trzy-
mam ſię determinacyi; że Bog w tym nawiętſzą wielowła-
dnośći magnifikę/ naokazalſzy wſzechmocnośći pokazał pro-
dukt/ iż każde indiuidium ma co ſpecyalnego/ od innych ro-
żnego. Zwolayćie wſzytek świát/ z Auguſtem y Dawidem
przynamniey Páńſtw ſwoich rozłożyſte Krainy vpatruyćież/
ieżeli kto drugiemu podobny/ ták żeby żadnego niſi excepcyi
nie było. ten nierownego noſa/ ſtátury pomnieyſzey/ głowy
poćiągłey/ czoła ſczupłego/ karczyſty dáyto ſążeniſty/ nog ſta-
bych/ drugi záś Komplexyi dorodney/ animuſzu wſpaniałego,
humoru wyſokiego/ geniuſzu gornego/ wſzytkie od Pandory
Bogow przybrawſzy ſpoliały mogłby odmalowáć. Szukay-
ćie temu/ álbo owemu we wſzytkim podobnego? żeby żadney
odmiany nie było? trudno y owſzem beſpiecznie rzekę/ niepo-
dobna; nie tylko z ſuppozycyi założoney ále też y z proby tego
po wſzytkie látá doſwiadczoney. Trzy Trąby proportione
rowne kleynotu Oyczyſtego Wielmożney z Iordanow ná Za-
kliczynie Brz chffiny gdy widzę/ z założonego ſuppoſitum że
in numero nie iedna/ á trzema we wſzytkim bydź iednakimi
niepodobna rożność iakąkolwiek vpátrowáć muſzę. In quan-
titate nie ſłuſzna/ bo iedna drugiey nie przeważa/ obroć iáko
chceſz? ſprobuieſz. In qualitate inæqualitatem żadáć? ſłoń-
cu oko wykłoć rowna. Więć rzekłbym że rożność in mate-
ria, ktora Tubarum rożna. bywały argenteæ o iákich Num. *Num. 10.*
10. Fac tibi duas Tubas argenteas. bywały fuſiles ſnadź mo- *Pſ. 97.*
śiężne o ktorych Pſalmiſtá 97. y Eklezyáſtyk 50. podobne Pu- *Eccl. 50.*
zánom in tubis ductilibus. bywały rogowe iákich zażywał *Ioſ. 6.*
Iozue ná zburzenie Ierichá Cap. 6. Lubo Abulenſis qu. 7. *Abul.*
ſrebrnymi zowie; Hebrayczyk iednak y inni Interpretes Kor- *Vatabl.*
netami corneas tubas tłumaczą z Vatablem trzymaiąc Se- *Pagn.*
Magal.

ptem Sacerdotes ferent septem tubas arietinas ante arcam, iednegoż sensu Pagninus y Magalianus. Ale niechce difformitatem ztey miary vpatrowáć/ supponuiąc że instrumenta Niebieskiey Kapelle ziedneyż materyi wyrobione/ z ktorey y innegornych delicyi fabryki; á że omnes muri ex auro puro toć daleko bardziey Trąby! co mi y sam Originał Kleynotu Trąby przy czarnym smelcu/ mieyscami złote wbiałym polu pokazuiąc wyświadcza. A że w Niebie bo dla Niebá zrobione świadkiem założone thema. Zkądże difformitas? ponieważ ex præsupposito nie podobna we wszytkim sie rownać? Rozumiałbym ex sono samym dźwiękiem y ogłosem Trzy Trąby w iednymże Kleynocie rożne: czego mam nie płonny fundament; nie tylko ex natura Tubarum, ále y ex usu & dispositione praxis Tubarum. Naturam postrzegł Kościoł S. w Prozie żałobney/ Tuba mirum spargens sonum. Co zá mirum sonum? podobno Panom Filozofom máteryą spekulátywy? ponieważ ex mirari cæperunt Philosophari? álec maią zkąd inąd admirationis/ á per consequens speculationis brać motiua. Cudowny dźwięk iż nie iednáki niektorzy otrzymaią; ná co odowod nie trudno. Nie ták dálece wstępnym boiem/ iáko Bozkiey pogromem ręki/ wiele Fortec y ziemie otrzymawszy Jozue/ nad Jerycho nadciągnoł. Wczym Kawalerskiego snádź nie przestępuiąc trybu. Ná traktáty do pogranicznych zstrony poddániá Municyi potężney wysyłá: wczym bacząc zamysły złym traktamentem vraczone/ przyiacielski sposob retraktuie/ á do woiennego postępuie Każe Raytaryi z Ochotnikiem wyciec/ dla dostania iężyka/ bárdziey podobno przysposobieniá Prowiantu/ y zprobowaniá szczęścia. Mała obrada Miłościwy Hetmanie! powrociwszy prawią: Oblężency ták vpárczywi/ iż tylko nas Sarkazmami y skomatami kármią/ iáko wkarmniku siedząc/ piedzią zá bramy nie wyieżdżáią/ przyndzie innego ná nich/ ieżeli z nosem odyść/ nie bez vszczerbku słáwy twoiey y nászey nic niesprawiwszy niechcemy zażyć sposobu. Wziąwszy zpodiazdu relacyą Hetmán/ cicho do kolá Officyerow woła: poktorych zrozumiawszy/ że cale ná iego chcą przestawáć dispozycyi/ wszytkiemu go-

mu gotowość otrąbić rozkázuie Obozowi. A tym czásem sam ná Konsulte zwyczayną do Bogá idźie/ od ktorego informácya. Niechay Vsarskie/ Kozackie/ Raytarskie/ wszyku swym stoią Chorągwie: Draganii y Piechoćie każ śię zbliżić ku miástu/ y podszancowánym każ dalszego czekáć ordynánsu. Tylko w tym ćię przestrzegam; Niechay Kwarćiáni swoim dadzą pokoy Kotłom/ y Kozácy Tałembasom/ Piechota tákże niech swych nie budźi Bebnow. Ja sam dobywáć Jerycha będę: nie petárdami/ nie minami/ nie innymi Woienney Professyi strátagematami/ ále nową fuzą Sacerdotes tollant septem buccinas. Dosłużyliśćie śię mili Lewitowie y Kapłani zá Szurmaczow y Trębáczow woyskowych. Dobrze było drugiemu swoiey Klauzury pilnowáć/ dobrze Sanctuarii obligacye odprawowáć; niechćiałeś; dmiiże teraz podobno do vprzykrzenia. Niedbáy ná to Hetmanie! niedbaiąc też volenti non fit iniuria, stęsknił sobie być spokoyny/ zachćiáło śię Lewitom woyny. tollant septem buccinas, y wobozie proznowáć nie dadzą. Nie vćiązayćie iednak mili Lewitowe/ nie długo rzemiesła wászego. Cumque insonuerit vox tubæ longior, *Iosue 6.*
atque concisior, & in auribus vestris increpuerit, conclamabit omnis populus vociferatione maximâ, & muri funditùs corruent Ciuitatis Trąbćież Lewitowie tylko że nie gładko/ nie bárdzo śię podobaćie/ vox tubæ longior atque concisior. A tákże nie záwsze? nie iednaki głos trąby? bywa też kiedy nie longior nie concisior? Krotszy y gładszy? A bárdzo! O tákim Bogá nászego informacya albo instrukcya *Num.*
Num. 10. Quando autem congregandus est populus, simplex tubarum clangor erit, & non concisè vlulabunt. Co *10.*
to zá concisè? podobno Kontrapunkt? Niech kto chce trzyma z Abulensisem 9. 8. 10. 11. prolixitatem, z terminu longior. niech kto chce tłumáczy sonitum medium ábo mixtum z Massiusem ztąd że concisus dosyć że nie iednaki záwsze dźwięk Trąby bywa. Co wyraźnie zápisał Chrystus modum Trybunáłu opisuiąc swego mittet Angelos suos cum tuba & voce magna. ná co przydatek magna? bo nie záwsze vox tubarum magna. A Páweł S. nie od tego. Zaćiągnął śię
Abul. 9. 8. 10. 11.
Massius
Matt. 24.
1. Cor. 14.

 był

był snadź do Pułku iákiegoś; więc ták dalece nie świadom bę-
dąc procedere Woyskowego; czyli Hetmana/álbo Porucznį-
ká/ czyli Towarzyszá pytá. Si incertam vocem det tuba, quis
parabit se ad bellum. Tákże Pawle Swięty bywa tubæ vox
incerta? y owszem! vox, non vox. głośny w tym Bernad
Isaiæ 38. Swięty ná owo Proroká mieysce. Quasi tuba exalta vocem
tuam, & annuntia populo meo scelera eorum: táki formu-
iąc koment. Christi sanguis quasi tuba exaltat vocem suam,
& si vocem eius tu non audis? audit eam de cuius latere
emanauit; quomodò namque proprium non audit? qui
Abel sanguinem audiebat. Rożne dźwięki trąb/ ten iednák
nárożnieyszy. Miedzy cudownymi rewelacyi Niebieskich wi-
zyami/ Sekretarz w Apokáliptyce obaczył śiedm Trebaczow
Apoc. 8. gotuiących swe instrumentá: Vidi septem Angelos stantes
in conspectu DEI, & datæ sunt illis septem tubæ.. y w Nie-
bie proznowáć nie dadzą/ obmyślą zabawkę. Co też będą zty-
mi trąbami czynić? táki táki do munsztuká; præparauerunt
se ut tubâ canerent. Zásadza się ná tym mieyscu Hugo Ca-
rensis nie podlą z tego mieyscá vpátrzywszy trudność: á tą
ztąd gdziekolwiek w stárym Testámenćie o trąbach wzmianká/
nigdy im cantum nie przyznawaią tylko clangorem. Sim-
Num. 10. plex tubarum clangor Num. 10. Sacerdotes clangent tubis
Iosue 6. Iosue 6. w Nowym záś præparauerunt se, ut tuba canerent;
nie poślednia odmianá. Notandum (formalia Carensisa)
quod quilibet Angelus tubâ canere dicitur, nunquam au-
tem in veteri testamento dictus est cantus tubæ, sed clan-
gor. Dobrze subtylizuiesz/pomyślimy; á pro ultima siti po de-
cizyą do ćiebie powrocimy. Ze cantus tubarum w Nowym
Testamanćie rzecz wiadoma. Primus Angelus tubâ cecinit.
Secundus Angelus tubâ cecinit: toż o innych. że clangor
tubarum w stárym? y to żadnego niepotrzebuie dowodu:
Czemuż tam clangor? á tu cantus? iednegoż Instrumentu?
Podobno Stárzy Rabinowie mowiąc przećiwko słuszności y
prawdźie iáko geś/geśiego zakrawáli stylu? álbo się wcześnie
wrzasku geśiego/ do gąsiorá piekielnego maiąc bydź wsádzeni
przyuczali? Wybráni záś Pańscy w Nowym Testámenćie/

do Ra-

do Kápelle Niebiſkiey ná wieczne Sanctus przeznaczeni muzy⸗
kami/ præparauerunt ſe ut tuba canerent. Dobrá Konſide⸗
racya. Nie od tego/ lubo indirectè namieniony ſubtylizant:
Quia vetus Teſtamentum erat timoris, ſed nouum eſt amo-
ris, vel quia nouum ducit ad amorem finaliter; etſi vetus
Teſtamentum ducit ad amorem, hoc eſt ſolum annuncia-
tiuè, vel figuratiuè. Wiem o Kontradikcyi tego Authora
inwencyi/ że trąbom y w ſtarym Teſtámencie przyznawano
cantum. 1. Paral. 16. Canentes tubâ. 2. Paralip. 7. Cane-
bant tubis ante eos. 4. Reg. 11. Canentes tubis. Ná co niech 1. Par. 16.
iáko chce odpowiada; mnie dośyć ná tym/ że rożny nie iednaki 2. Par.
dźwiek Trąb/ z ktorego iednakich Trąb Jordanowſkich nie 7.
iednakość bácze/ práwdá nie in toto ále per reflexionem 4. Reg.
incepty álbo fundamentu. Nie in toto, bo tryumfalne zká⸗ 11.
żdey Alleluia, według Auguſtyna Swietego Laudate Deũ.
nie od tego Hieronym S. allelu tłumacząc Laudate, Iah v-
num ex decem Dei nominibus. y Hebrayczyk nie przeczny
bo gdźie Vulgata w Pſalmie czyta Laudate Dominum, He⸗
brayſká Verſya Halleluiach. Tryumfalne każdey z trzech
Trąb Alleluia, ále per reflexionem incepty/ nie iednakiey
fundament zaſády. A że Alleluia Páſchalne tych Trąb/ przy
exequiách. Wielmożney Podkomorzyny Wendenſkiey ſna⸗
dno dóciec? ktorą Tryumfátorką bácząc ex termino à quo,
medio, & termino ad quem; bądź te terminy okrzćimy ter-
minum à quo Originis, medium vitæ, terminum ad quem
Beatitudiuis. bądź oſádźimy terminum à quo, naturæ; me-
dium Gratiæ; terminum ad quem, Gloriæ, przy każdym
terminie dźwiek trzech Trąb Alleluia. Terminus à quo, O-
riginis, Naturæ, Alleluia. Medium, Vitæ, Gratiæ, Allelu-
ia. Terminus ad quem, Beatitudinis, Gloriæ, Alleluia.
Nie deroguie áni deneguie/ iż Trąby Herbowne Stárożytne⸗
go Domu Jáśnie Wielmożnych z Zakliczyna/ ná Zakliczynie
Jordanow rożne z śiebie wydawáią dźwieki. bywá dźwiek
Tubæ ad conuocandum. przy Laſkach Márſzałkowſkich/
Paſtorałach y Jnfułach Biſkupich/ Purpurach Prałackich.
bywá dźwiek Tubæ ad excitandum w boiu; przy Bulawách

 Hetmań⸗

Hetmańskich/ bałtach Pułkowniczych/Regimentach Kawalerskich/ Seymowych/ Seymikowych/ Konwokacyi/ Kongregacyi publikach. bywa dźwięk ad deterrendum. przy Prezidencyach Trybunalskich/ Stołkach Senatorskich/ Ziemskich y Grodzkich deputacyach. Wszytko to w Domu tym hæreditariè y successiuè widźieć; ktory pierwszey Trąbie; DEO: drugiey; ECCLESIÆ: trzećiey, PATRIÆ: Lemma przypisawszy/ Bogu/ Kośćiołowi/ y Oyczyźnie! nie tylko substancyą/ y Radą; nie tylko męstwem/y odwagami; nie tylko czułośćią y trudami; ále krwią y zdrowiem/ przy nienaruszoney tych całośći/ y nie szwankuiącym Honorze nie vstraszenie stawaiąc/ iáko ná Synow Koronnych; y owszem Ciues & Patres Patriæ należy/ służą. W tey Przezacney Familii Wysokiey y Rodowitey Parentelle Domu Jaśnie Wielmożnych Jordanow Prozapii/ chwalebney zasługami/prześwietney honorami/ nie naganney StaroPolskiego Kandoru przymiotami/ szczęśliwie Zrodzona Wielmożna Podkomorzyna Genethliacum Originis, termini à quo, pierwszey Trąby dźwiękiem zaczyna Alleluia; Laudate Dominum, żem w tym Domu Urodzenie przeznaczone wźiełá/ ktory Bogu iezeli nie krewnym/ przynamney Herbownym zostáwa. Aleć v Bogá o krewność mnieysza; o przypuszczenie do Herbu przytrudnieysza. Nie trudno Bogu o rodowitość według Kroniki Psálmisty Filii excelsi omnes, á nie tylko Kronikarz/ oraz y Magister Capellæ per applausum to przyznawá/ nie zapierá y sam Principał Chrystus. Strászną zbawienia y okupu nászego odpráwiwszy expedycyą/ niemálego kochankow swych zwłaszcza poufałych nabawił kłopotu; nie bez Rozery y nierozumne zostały żywioły. Wszytkie Kreatury iák w odmęćie po prawdźiwym Direktorze błąkaią/ należytey nie pilnuiąc asignacyi: wszytkie po kochanym Dobrodźieiu w żałobney pawłoce chodzą/serdeczny żal swoy z Kondolencyą powinną nád stworcą wyświadczaiąc swoim. Nie trudno o diete y prawdźiwe suchoty v Jakuba; nie trudno o Lamenty y słochanie v Piotra; nie trudno o Znaki Kompassyi v przechodzących transeuntes percutiebant pectora sua; nie trudno Ziemi o desperackie noty/ ter-

Psal. 81.

ra mota

ra mota eſt, petræ ſciſſæ ſunt; nie trudno grobowcom o niezwyczayne Furye monumenta aperta ſunt; práwie zamieſzanie/ confuſio ſine ordine & modo ſzczere interregnum. Doſtało ſie tych turbacyi y Swietym Dewotkom/ ktore ſecutæ erant IESVM à Gallilæa miniſtrantes ei. Ktoraʒby ich miáłá minąc publika. Lamentow niewſpominam. Zgáſłaś zrzenico oczu naſzych/ zwiedniałeś rożany Kwiećie/ opadłaś ſliczna Liliá / zaſłoś chmárzy ſtymi śmiertelnośći y okrućienſtwa nieprzyiáćielſkiego umbrami Słonce/ zmieniłaś barwe wſzytkiego ſtworzenia ozdobo. Ach nieſtetyſz tákże ſługi ſwoie á wiernie ſłużebnice mizernie opuſczaſz iedyná ſerc naſzych ochłodo! Co rozumiemy iácy zá tákimi gońcámi y poselkami/ poſłowie? ta rece zálamuie/ y napoł omdlawſzy pada; druga zawoy zrzućiwſzy wſzytkie Fawory/ Ornament/ mundum muliebrem ſkłada; ta pieſzczone włoſy rwie/ y trefione Rędziory pſuie/ inná z mieyſcá y kroku odſtapić niechcąc/ pod Vkrzyżowanym Kochániem y Kochanku/ z Kochaniem y Kochankiem ſpoł vmieráiąc agonizuie. Ciezki tyr ſercá y áffektu prawdziwego/ ſtráćiwſzy przyiáćiela dobrego/ coż Dobrodzieia nakochanſzego; czego nie dokaże? Alec podobno tey nie długo żáłośći/ zarote zarzućiwſzy/ y powierzchownie żal oświądczywſzy/ odmienić Lament do innych ſkłoniwſzy ſie ſczerośći; iáko kiedyś dzień weſela/ dźieśieć placzu; ná pogrzebach dźień placzu/ infra octauam, in octaua, poſt octauam czas weſela zacząć/ y weſolą incepte nie innym kontinuowáć finałem. Nie przemogla tego ná Swietych Matronach zwyczayna poſpolićie Záłobnic praxis, nie daiąc ſie w lamentach vſpokoić/ w placzu y z placzu vſpokoić; co ráz ſerdeczne ſuſpiria, co ráz wnetrzne weſtchnienia ná Gore Kalwaryiſką ná wzwiády wyśyláią/ przez ktore nic pewnego/ zwlaſczá weſołego nie maiąc/ żal nieco odrzućiwſzy wnáwiedziny ſie wybieraią. Primá Sabbati venit Maria Magdalenæ & altera Maria videre Sepulchrum. Czego nie dokazuieſz prawdźiwá á świetá Miłośći? nie wierzyſz. grobſztynowi świádczącemu expiravit, nie wierzyſz oczom ſwym widzącym pátrzaiącym emiſit Spiritum, nie wierzyſz vſzom teſtáment konaiącego ſłyſzącym: gdyby bo-

Matth. 27.

Matth. 28.

by bowiem tego nie było; ná co martwego wizyta ćiáła? Od⸗
waga odwaga słuszna żeby płacona y wyrownywana była.
Wiele dokazuie miłość Konfidentek Chrystusowych; y Chry⸗
stus rownym ieżeli nie wnierownie znacznieyszym oddabis áf⸗
fekt przyiazny áffektem y effektem nagradza znakomitym weso
łą Zmartwych wstaniá y powrotu do żywota przez Nuncyuszá
relacyą troskliwe krople z zarumienionych ocieraiąc iagod.
Wiedźćie iednak Siamśiadki/ że Pan nie tylko tą was chćiał
vkontentowáć poćiechą; dla większey radośći wászey/ ná Kom⸗
plement vćiechy kommunikuyćie áwizow/ bo to wászá zabá⸗
wa Nuntiate Fratribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me
videbunt. Jdźćież idźćie Boże potkay ścześliwie pątnicki/
nigdy scześliwszego (ále ktoż go kiedy scześliwym nazwie) Ku⸗
ligu nie doznáćie. Tylko bárdzośćie porywcze/ bieżeć nie zpy⸗
táwszy co zá Fratres? nie pytáły internuncyuszki supponuiąc
Apostołow Páńską Bráćią. Nietrudno o krewność v Chry⸗
stusá; y ty od Saku Pietrze/ Frater; y ty Mátheuszu od Re⸗
yestrow Celbudnych/ Frater; y wy reficientes retia cum Pa-
tre suo Zebedæo pártacze Fratres; krewnośći dosyć z tym
ktory według Páwłá S. primogenitus in multis Fratribus.
Ale o Herb przytrudnieysza. Protestował śię z tym w Aktach
Jzaiaszowych 42. y 48. Gloriam meam alteri non dabo. Co
zá Gloria? ieżeli Deitas álbo Diuinitas? Konferowaná Moy
żeszowi Ecce constitui te Deum Pharaonis y násłádowcom
Ewángelicznym Ego dixi Dii estis. Jeżeli potestas Iudicia-
ria z ktorą śię kiedyś popisował; Pater non iudicat quemquã,
sed omne iudicium tradidit Filio suo; y tą per plenipoten-
tiam Substitutowi/ Vicesgerentowi zápisana Quòdcunq;
ligáueris super terram, erit ligatum & in Cœlis, & quod-
cunque solueris super terram, erit solutum & in Cœlis.
Coż zá Gloria? ktorey nikomu kommunikowáć niechce y nie
myśli? Pieczęći/ Kleynotu/ Herbu mego alteri non dabo.
Znacznie śię z tym ośwjadczył wowey tránsákcyi Marci 3. y
Lucæ 8. Ztesknìwszy snadź Mátká Przenaświętsza bez przy⸗
tomnośći kochanego Jedynaká/ nie mogąc śię iego w domku
swym doczekáć/ wybrała śię wnawiedźiny do niego. á że po⸗
dobno

ad Rom. 8.
Isaiæ 42. 48.

dobno Præſidia tamtych wiekow nie rożniły od teraźniey=
ßych/ miáſto beſpieczeńſtwá o ßarpaninę nie trudno ; dobrała
do Kompanii zá Konſuyow krewnych y powinnych ſwoich.
Przyydzie Swięta Swiątobliwości ſkarbnica/ pyta gdzie
Syn ? powiedzą/ nie dawno kazał/ teráz dizputuie/ rozu=
miem że ſię báwić nie będą ; bo ich iák zmytych ſpießno bez o=
błazu odprawuie. Czeka Pánná y Mátká Przebłogoſławio=
ná/ bije Kwadrans y drugi/ doſtało ſię godzinie. Długo to
Syn moy Konferencye miewa/ przynámniey day kto znáć o
bytności moiey/ niechay limituie/ niechay ná inny czás ſuſpen=
duie/ wßak ma pro maiori, Mater Tua, & Fratres Tui foris
quærunt te opowiedźcie. Z wielką chęcią bylem co wſkorali
odpowiedziawßy Sekretarz; proſto do Katedry bieży/ zleco=
ne ſobie referuiąc legatũ. Ná co nie bez furyey lubo nie cho=
leryczney ożunie ſię Chryſtus/ Quæ eſt Mater mea, & Fratres
mei ? A to co ? niewieß ktora Mátká ? co zá Brácia twoi.
Tákże honores mutant mores ? pokiey byłeś młodßym dwu=
naſtoletniem młodzieniaßkiem nie vmiałeś tego/ bo lubo mą=
drze odpowiedziałeś Quid eſt quod me quærebatis ? neſcie-
batis quia in his, quæ Patris mei ſunt, oportet me eſſe ; ſkro=
mnie iednak/ y z przeproßeniem mea culpa, deſcendit cum eis Lucæ 2.
& venit Nazareth, & erat ſubditus illis. A teraz ánimußno
Quæ eſt Mater mea, & Fratres mei? Co zá przyczyna renun=
cyacyi rodzinie ? Sądźcie! ieżeli podobna vwága. Chryſtus
bawiąc ſię długimi ſwoiey Profeßyi lukubracyami/ że nie za=
raz do ſwoich Rodakow wyßedł/ y Mátki przywitał : Polity=
cy poznawßy Parentellę iáki táki pytá zkądeście ? iákiego Her=
bu ? iáko zwać mamy ? áż Pánowie Goście krotko/ co pyta=
cie ? Mater & Fratres iednegoż Herbu. Zrozumiał to Chry=
ſtus : dla czego tetrykowato ſtawa. Quæ eſt Mater mea, &
Fratres mei ? nie znam Herbownych/ nie znam ſię do Herbo=
wnych pauci quos æquus amauit Iupiter, mało zwłaßcza ſzcze=
śliwych v Bogá Herbownych. Taką ia Wielmożną Jey
Mość Pánią Katarzynę z Zakliczyna Brzechffiną Podkomo=
rzyną Wendeńſką/ z pierwßey Trąby/ termini à quo, Origi-
nis, Naturæ, przy funebralnym Akcie weſołe Alleluia, Lau-

date Dominum słyszącą/ álbo ráczey mowiącą bácze: gdy mie widźiß w Domu Iordanow Przesławnych Vrodzoną/ zaczynay Kapello/ zaczynayćie Oyczyste Traby Laudate Dominum; że mi w tey Familii terminum à quo przeznáczył/ ktorą swym Herbem vraczył/ y sobie Herbowną naznaczył. A to iáko: tákże Bog Trabami śię pieczętuie: Ießcze pytáćie: Opisuiąc Chrystus Pan magnifikę y grandecę Parlamentu y Trybunału ostatniego Matth: 24. notę terminu zápisuie. tunc parebit signum Filii Hominis. Co to zá signum Filii Hominis? co zá Laska Marßałkowska tego Prezydentá: Wiem co o tym praktykuią Commentatores, pospolićie Krzyż Swięty: zowey wizyey Konstántynowey miedzy innymi instynktami In hoc signo vinces:] nie błahy/ nie podły maiąc pochop według Lyrana in Apocal. 7. do czego im signatura ná mieyscu namienionym signemus seruos Dei

Apoc. 7. nostri in frontibus eorum bárdzo pomocná; ponieważ pieczęć y Herb Bozki zwyczaynie Krzyż S. rozumiemy. Tego sensu Háymo. Signum hoc, quo signantur omnes serui Dei in frontibus suis, ipsum signum est Sanctæ Crucis, quod fideles in Ecclesia dupliciter, in corpore scilicet, & anima portant. In corpore; quia signantur in fronte in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. In anima verò, quia Christi Passionem imitantur, crucifigentes se cum vitys, & concupiscentys. Toż trzymá Rupertus. Signum vocationis, atque iustificationis, meritumque & spes magnificationis futuræ est: signari seruos eiusdem Dei in frontibus eorum, signo Crucis? quod olim fuit opprobrium, & pœna damnatorum, nunc autem decus & salus Iustorum. Zkąd pytaiąc śię Andreas, w zamießaniu y w konfuzyi wßytkich kreatur przy zgonie y skonie świátá/ gdy Antychrystowa furya swoie fochy rozpośćierać y wywierać bedźie; poczym rozeznać? kto z iego ßeregu/ kto z Chrystusowego pułku: Z Chorągwie nie vznaß/ de nomine nie dopytáß; zkądże: iáki discernendi inter oues & lupos, álbo hædos sposob: Odpowiadá wspomniony ná wspomnioną Quæstyą Author. Aduentus Antichristi tempore, maximè hoc locum habebit, quando nimirùm

mirùm viuificæ Crucis signum fideles ab infidelibus secernet. Hi enim intrepidè citraque ullum ruborem Crucis Christi signaculum in conspectu impiorum deferent. Chwale y przyimuie Sentencyą. Ale że nie articulus fidei, nie Kanon Concilii, nie Oraculum Summæ Sedis obligans ad sic & non aliter sentiendum; co po ten czás rozumiem? rzeke. Signum Filii Hominis Traby. Nie rozumieycie Paradoxum; Ewangeliey Swietey sie trzymam/ z dokladem Doktora Narodow. Ewangelia per expressum po plecach moich. Położywszy prognostyk zá accessorium Definitora Wiecznego y ostatniego parebit signum Filii hominis in Cælo: przystepuie do Aktu/ videbunt Filium hominis venientem in nubibus Cæli cum virtute multa & maiestate. Co zá signum? nie specifikuie. Ą bárdzo! mittet Angelos suos cum tuba. to to Signum Filii Hominis. A ná Konsolide tey Konsideracyi mam Zacharyaszá 12. powiadaiacego/ że Chrystus Pan ná Sądzie swoim/ pokaże sie zranami y bliznami świeżo Krwią płynacymi/ aspicient ad me quem confixerunt; ták że z iednákimi ranami Chrystus Pan ná Sądzie/ iáko przy Męce swoiey. Lecz co zá motiuum pátrząc ná Krew Chrystusową przy Sądzie? Chrystus nazywa sie według starustká starozakonnego Symeona Signum cui contradicetur. Chrystus Pan Signum á krwawy aspicient ad me quem confixerunt; wiec iáko ná signum quod parebit pátrząc będziemy. Pomyślicie podobno/ bárdzoś tu nieboże od rzeczy odstapił? Bog zapłać zá Kondolencyą nie frasuycie. Przypomnieycie co Bernard Swiety powiedział Christi Sanguis quasi tuba. Subsumuycież Sanguis Christi signum Filii Hominis, in quem confixerunt; à sanguis Christi tuba? toć signum Filii Hominis tuba. Dosyćby ná tych zwłaszczá iásnych dokumentach; tylko żem obiecał do Doktora Narodow ná rade/ chetnie iego zwłaszcza Cudzoziemskiego bo Niebieskiego posłucham Consilium. 1. ad Thessal. 4 świeżo traktowaną publike Wielkorządce y Sędziego Kapturowego/ á criminaliter nie ciuiliter, vpátruiąc Paweł S. twierdzi że in tuba Dei descendet de cælo. Dwie tu Konsyderacye z tey

Zachar. 12.

Lucæ 2.

 lekcyi:

tercyi: iedna in tuba descendet de Cælo, druga in Tuba Dei; obiedwie do mego propositum. Ze parebit signum Filii hominis, á in tuba descendet; co mi po wiecey dowodu? ále gdy dokładaią in Tuba Dei, z Herbem y Kleynotem swoim iáśnieyszego nie potrzebuie dokumentu. Trąba Signum Filii hominis Herb y Kleynot Boski. Tylkom sie omylił; Trąba? miałem mowić y mowię trzy Trąby Kleynotem Bozkim. To nieomylna że Bogu iáko perfectissimo, żadney imperfekcyi y imperfectionis noty przyznać nie słuszna/ bo niepodobna; záczym co sie Bogu przyznawa/ niech perfectissimum stawa. Pytałem ćiekawych; ieżeli też w liczbie iest perfectio y imperfectio? odpowiedzieli y bárdzo. Ktoryż numerus perfectissimus, á przynamniey perfectus? Petrus Bongus twierdzi że Ternarius perfectissimus, y wywodzi z Aristotelesá de Cælo. Vnum non est numerus, binarius imperfectus; iáko in composito materia: y ten nie ma esse ex vi imperfectionis? ternarius, ten iáko forma dans esse, primus y perfectissimus. Zgádniićie co zá impar Bogu vlubione/ o ktorym Virgilius: numero Deus impare gaudet? odpowie wspomniony Bongus y wy bez rozmysłu długiego przyznaćie. Ternarius iáko perfectissimus Bogu nakochańszy. Lubo Stárożytni w przysięgach miasto imienia Boskiego quaternarium zażywali/ táką Juramentu formuiąc rotę: Iuro per omnipotentem animæ qui Tetrada nostræ perpetuos fontes naturæ infudit habentem. Pitagorayskie to iednak wymysły. Ternarius primus & perfectissimus, toć perfectissimo náleży; niechże trzy Trąby Herbem y Kleynotem bedą przyznáne Boskim. Słusznie zá tym Wielmożna Podkomorzyna z pierwszey Trąby termini à quo, Originis słyszy Alleluia, Herbowną sie nie tylko wysokim w Oyczyźnie Fámiliom/ ále y sámemu vznawaiąc Bogu. Tylko podobno kto rzecze ex donis naturæ zwłaszczá Vrodzenia nie wielka/ y nie nader prawdziwá sławá/ á zatym niemasz z czego tryumfalne głośić Alleluia? Qui imagines in atrio exponunt, & nomina Familiæ longo ordine ac multis stemmatum flexuris in parte prima ædium collocant; noti magis, quam nobiles sunt

powie=

powiedział Seneká. Jednák Natalibus seruare reuerentiam radził y napominał Sidonius lib. 7. epist. ad Perpetuum. vkłon y rewerencyą piołuchom y kolebce oddawáć. co prawdá nie zwyczayna Ceremonia; á przećie koniecznie perswáduie/ áż też necessytuie Natalibus seruare reuerentiam. Dla czego? powie Cassiodorus. Magnus verecundiæ stimulus est laus Parentum, dum illis non patimur esse impares, quos gaudemus auctores. Dlategoż Ambroży S. snadź informuiąc Oratorow pogrzebowych/ táki im sposob podawa stylu/ y materiam diktuie dicendi. Docet Scriptura Diuina, non solum mores, qui prædicabiles sunt, sed etiam Parentes oportet laudari, vt veluti transmissa immaculatæ puritatis hæreditas, in his quos volumus laudare præcellat. Záwsze bowiem zwysokiego Vrodzenia osobliwy instinkt y inklinacyá/ żeby Przodkow swoich nie być odrodkiem; y owszem ich torem postepuiąc/ o dalsze sławy stáráć się incrementa. Mieyże tedy Wielmożna Podkomorzyna z pierwszey Trąby Kleynotu Twego/ chwalebney Originis & Naturæ Alleluia. Drugiey Trąby iednákiż dźwiek/ tylko inney zásády y fundamentu; termini medii, álbo vitæ, ktory iż pełen gratiæ Łásk Boskich y Błogosłáwienstwá iego; Alleluia wespolzemną Laudate Dominum, wychwalayćie Páná/ bácząc wszytkie szcześliwośći świátá/ wszytkie Fáwory Niebieskie. Nie bedę mowił de bonis Fortunæ, dostatniey substancyi/ y wszesnego bytu/ bo Domus & diuitiæ dantur à Parentibus. Ani de bonis Naturæ, Pobożnego wychowánia/ Konwersacyi nienáganney/ vkłádnośći postepkow/ y wszelákiey grzecznośći. Ale tylko de Bonis Gratiæ: Lát doroszy diskretnych w Małżenstwo Wielmożnemu Swietey pámięći Jego Mośći Pánu Piotrowi z Wrzące Brzechffie Podkomorzemu Wendenskiemu dana/ czyli bona Gratiæ nie zażywa? Milczę o poszánowániu wszelákim/ dam pokoy obserwáncyi Przyiaćielskiey/ błogosłáwienstwo Boskie ná pilnym maiąc oku. Znák Gratiæ y Fáworu Boskiego/ benedictionem omnium gentium dedit ei Dominus to co sobie świát nawyższym y nazacznieyszym trzyma prezentem otrzymywa fæcunditatem.

lib. 3. de ben. cap. 28.

9. Var. 22.

in 1. Lucæ.

Prouerb 19.

Eccl. 44.

A tu ieżeli Educantium laus de filiorum probitate laudari iáko Casiodorus decydował. czemu generantium laus de filiorum probitate nie ma laudari. To sobie obiecuie po Wielmożnych Potomkach swoich J. P. Kasprze. J. P. Gabryelu Podczaszym Warszawskiem. J. P. Rachfale Chorążym Krákowskiem/ J. P. Piotrowi odpoczynku życząc wiecznego. R owszem sie cieszy; iż nie tylko Oyczystemu Jastrzembcowi cále powolni Kleynot swoy nie w Ziemskich grześć niżinach/ ále w Niebieskie przenosić zwyczayni śmieie; záwsze swoie Herbowną z Krzyżem Podkowę/ Słoncu ná widok/ ná probę że nie fałszuią/ ná dowod że Orła Koronnego prawdziwe plemie produkuią: ále y Jordanowskim z Mátki Trabom korresponduią. Nie záwiodła sie ná expektatywie/mniey ná opinatywie Wielmozna Podkomorzyna. Ci bowiem wiedząc co nád ich trabami piszą Vires animumque ministrat; Politycznemu oddawszy sie stanowi/ vires & animum gdźie czego y iáko potrzeba dodawáią; wtym sławne nád swym bo swey Rodźićielki Kleynotem praktykuiąc Lemma, non nisi grandia canto. Vwodźi wieku Młodoćianego czerstwość? nonnisi grandia canto? daie okázyą Korruptelle Dwor Páński? nonnisi grandia canto! weźmie Nieprzyiaćiel do Sequestru? nonnisi grandia canto! zawsze nie náruszonym/ záwsze Synem Koronnym. Powiedź Krákowie/co Jastrzem bieć zatrzymany/ z Máćierzystymi dla obrony Oyczyzny/ y Páná zamyślał Trabámi/ czego lubo dla ostrożnośći zbytecżney Vastatoris nie dokazał; dosyć że iáko Legenda Swietemu Antoniemu Nászemu. Non voluntas martyrio, sed voluntati martyriū defuit; pámietaiąc oblig/nonnisi grandia canto. Stanowi Ryczerskiemu te dona Gratiæ ofiárowawszy/ Kawaleryi Chrystusowey inne sposobne y owszem wygodne bácząc/ intonuie Alleluia. Laudate Dominum że Wielebnych w Chrystusie Zakonnikow/ Oycá Franćiszká Brzechffe Náuk y Pismá Swietego Doktora/ Kaznodźieie y Penitencyaryuszá Katedralnego Krákowskiego / Zákonu Franćiszká mego: y Wielebnego Oycá Dominiká Brzechffe/ Prześwietnego Zakonu Kaznodźieyskiego/ w Kośćiele y Zakonie

konie wßelakich honorow godnego widze. Ktorzy ſtoſuiąc ſię do Syngraffe Virginiuſa, Turaminiemu przy Trabách poſtanego/ Spiritus aliunde : máiąc wyſokie z Parentelle/ Cnoty/ Náuki/ Swiątobliwośći promocye ; Spiritum aliunde, nie à Stemmate, ále à Spiritu, ktory vbi vult ſpirat, vitæ Religiosæ zawziąwßy Spiraculum ; zawße głośnymi Prædicatione & ædificatione; záwße wdzięcznymi compoſitione, & ſanctitatis ſpiramine wydawaią ſię Trabami. A co wielka ! bez tego co Symboliſta zá proprium przypiſał Trąbie: inflata reſonat : niemaß wtych Wielebnych żadney lubo reſonant inflácyi. Jch toru Wielebna w Chryſtuśie Magdalena Franćißká/ Zakonu Swietey Klary/ zgromadzenia Jozefá Swietego/ ſcrupulosè náſladuiąca / przy Trąbach Spiritu formante pißąca ; mowi Alleluia ; álbo ráczey Wielmożna Swiętey Pámięći Podkomorzyna/ z Swiątobliwey Corki Anyelſkiego powołania radośna / bácząc y ſłyßąc wyſoką Bogomyſlność/ prawdziwą śiebie y świátá wzgárdę/ dozorną Statutow Zakonnych obſerwáncyą/ vtopione w Ranach Obłubieńcá myśli/ gorącą Służby Boſkiey ochotę/ głębokie przy chwalebney doſkonałośći vniżenie. Wielki dar Boſki/ Spiritu formante, z oſobliwey Duchá Swiętego inſpiracyi/ y owßem rezydencyi : bo caſtè & piè viuentes templum ſunt Spiritus Sancti ; táko Lucya S. Páſchazyuſowi allegowała. Z Trąby wtorey Vitæ & Gratiæ, Alleluia ; Laudate Dominum. Lecz nie tu finał tryumfalnego Alleluia. Vćießna z kochanych Cor/ z Wielmożnymi Domami złączonych/ Jey Mośći Pani Zofiey Potocki/ Wielmożney Jey Mośći Páni Tereſſy Anny Podlęſki/ Połanieckiey Káſtellanki. Jey Mośći Páni Kátarzyny Romißowſki/ ktore przy Wyſokich Málzonkow ſwoich Kleynotach/ Domowych Trąb nie zapominaiąc pißą nád nimi Lemma. Non ſine his. Wiedząc co po nich śobie ten Kleynot obiecuie/ żarliwe ku Bogu nabożenſtwo/ Páńſką vbogim ßczodrotę/ nießczupłą Sługom Bożym dobroczynność/ in ſumma ; śćiſłą Mandatow Nawyżßego exekucyą. Z czego dźwiek Trąby Laudate Dominum : że mię tákimi gracyami kochanego Potomſtwa podarował ;

rował ;

rowal; moge lubo bez prozney nadetości beatitudinem temporalem przypisáć sobie. Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt. świadczy Psalmista. Co tákiego zá hæc, Beatitudinis noty? Filii sicut nouellæ plantationes in iuuentute sua. Filiæ eorum compositæ, circumornatæ vt similitudo templi: promptuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud. Według Lyrana/ propter diuersas species. Wszytko to w Prześwietnym Wielmożney Podkomorzyny znaydźieß Domu; ták iż bespiecznie przyznaß Benedictionem omnium gentium dedit ei. Tylko snadź żada kto/ że to bona naturæ, nie Gratiæ: iákoż ie cudzym bierzmowáć tytułem? Lecz bárdzo śię omyli. Domus & Diuitiæ dantur à Parentibus, à Domino autem propriè Vxor prudens. Jeżeli à Domino propriè Vxor? toć y consequentia Vxorem. Donum Gratiæ. Więc termini medii, Gratiæ, Vitæ, dźwiek y rezonancya Traby wtorey Alleluia. A tu głos Traby Hieronymá S. zabrzmiał. Vox illa insonat. Surgite mortui ad iudicium. Juz tu dźwiek nie wesoły: bedźie iednák wesoły. Znaydźie Sposob Wielmożna Podkomorzyna Wendenska/ żeby ten straßny Hieronymowi S. iey vćießny z tryumfalnym Gloriæ, Alleluia przy fortunnym terminie ad quẽ, Beatitudinis zostawał. Każdy sobie nie tylko in statu Comprehensoris, ále y Viatoris; nie tylko in Patria, ále y Via; nie tylko triumphans, ále y militans życzy donum Gloriæ. Dośiekłem tego z Chrystusowey quotydiany/ t o iest codźienney modlitwy Fiat voluntas tua sicut in Cælo & in terra. Co to zá

Lucæ 22. Wola Boska? podobno Passionis? iáko ią sam Chrystus ty-

Ioan. 11. tułuie v Łukaßá S. non mea voluntas sed tua fiat. Albo też Immortalitatis? według Kompromissu y submissyi; Omnis qui viuit, & credit in me, non morietur in æternum. Rzeke; fiat voluntas tua, owa: exaltauit illum & donauit illi nomen, quod est super omne nomen. Nie tylko Chrystus exaltacyi in Cælo, ále y in terra prágnie; Fiat voluntas tua sicut in Cælo & in terra. Potrzebna káżdemu y pożądana/nie prozna ále prawdźiwá y chwalebna Sława. Jákim że iey sposobem nabyć? Zwyćiężyć, tryumfatorem zostać! Nie

to zwy-

to zwyćiężcá Ktory innych/ ále ktory zwyćięża śiebie/ powiádá Cicero pro M. Marcello; tákie zwyćięstwo nie ták v Ludźi/ iák v Bogá poplaca; lubo y v świátá zwłasżcza rozumnego/ wielką Sanctitatis iedna śobie opinią. Genes. 15. Bog Abrahamá do śiebie cytuie/ śmierć mu intymuiąc/ y terminum peremptorium w grobowcu zapisuiąc; Tu autem ibis ad Patres tuos in pace sepultus, in senectute bona. Jákoż to/ ibis ad Patres tuos? á Dekret kedy? Puluis es & in puluerem reuerteris. widoma y iásna Kássacya/ bądź wesoł Abrahámie. Zkąd táka łáská? tákie tey excepcyi meritorium? Respondens Abraham ait; quia semel cæpi, loquar ad Dominum meum, cum sim puluis & cinis. Tákże Abrahámie? w reputacyi twoiey iesteś puluis & cinis? zá to żeś śiebie sámego zwyćiężywszy vniżył; iuż nie vmieráć/ ále triumphaliter z Oyczyzny do Oyczyzny poydźiesz. W czym słuchayćie Chryzostoma S. v Lippomana Non dixit morieris, sed ibis; quasi peregrinaturo eo, & migraturo à Patria in Patriam, Nowy sposob śmierć/ álbo Gloriæ niezwyczayny; nad ktorym zaśiadszy Bernard S. Propterea sane dixi humiliare sub potenti manu Dei, vt exaltet te in tempore visitationis: Vide? vt sub ipso inueniaris, alioquin non esse poteris cum ipso. Thren. 3. Bonum est viro cum portauerit iugum ab adolescentia sua, ponet in puluere os suum, si forte sit spes. Dźiká Ceremonia; ponet in puluere os suum. Paschasius czytá Dabit in sepulturæ fossuram os suum, & tamen est spes patientiæ. Jáko to spes tego/ ktorego in puluere os? á iesżcze in sepultura fossuram? bo im niżey pokora gruntuie/ tym wyżey doskonałość wylatuie. Principium est nostræ Professionis mowi Paschasius S. in puluere os ponere, & momentis singulis, quòd cinis, quod puluis sumus cogitare, ex quo rursus spes nobis germinetur, ac dilatetur Charitas. Jásna tey y nászey potrzebna in extasi Jana S. rewelacyi widźe wizya. Widźiał agnum stantem tanquam occisum. Dobrze powiedźiał tanquam; bo bez tego terminu saluare relacya przytrudniey. Jáko stoi? ieżeli zabity? Prognostyk nászey Wielmożney Podkomorzyny/ ktora iáko

Gen. 3.

Serm. 2. in Isaiæ

lib. 3. in Thren.

Apoc. 5.

agnus

agnus occisus, wzarzuczeniu świátá/ kontempcie honorow/ y pociech natarczywie do niey się garniacych. Stans czerstwości y żywości nabożeństwa. Stans Przezacnego Potomstwa grzeczności/ Stans Cnot Jordanowskich/ y świątobliwych postepkow zazdrośna Dobra gorliwości: tanquã occisum, stawá się w Klauzurze od siebie fundowaney y prowidowaney nie mota. Nie miey zazłe Wielmożna Podkomorzyna/ ieżeli co zaskornego rzekę. Gdy pátrzę/ że po Swiatobliwym Wielmożnego Jego Mości Páná Piotra z Wrzace Brzechffy Podkomorzego Wendenskiego zeyściu/ nowy Státecznych Wdow zakładasz statek/ nie nowy Swietych Matron/ ále w Oyczyźnie nowy/ y bárdzo nowy; pomyśliłem żeć się zá Pátronkę po śmierći Wielmożnego Swietey Pámięci Małżonka/ Jadwiga S. dostała/ ktorey postepkow zostawasz násladowcą. O Jadwidze Swietey Legenda iż Klasztor Pánieński sumptem swym wybudowawszy/ Gertrude/ wzadatek swego áffektu posłała/ w krotce sámá soluta Lege coniugali, do tegoż Klasztoru od siebie fundowanego pospieszyła. Czy nie ták Wielmożna Podkomorzyna Wendenska/ pokinawszy dálszymi offertuiacey Polityki expektatywami/ zwlaszcza bedąc Pánią/ Dziedziczką/ sine contradictione wszelką Jurisdikcyą maiąc/ do Klauzury idzie. O Boże! coć się dzieie? Látá nie ták zgrzybiáłe pobyt wesoły obiecuią/ snádniey przy wygodách y dochodach świátowych Bogu służyć/ niż Sequestrata możesz/ nie czyń tego? Jadwigi Swiętey y innych z Chrystusem tryumfuiących nasladowáć chcę/ nie przeszkadzaycie! A intencyi álbo zamysłow moich nie płonne (niech kto chce iáko chce sądzi) mam respekty. Wiem co Sààuedra Symbolo 35. nad Trąbą nápisał. Interclusa respirat. Mnie w Duchu Swietym/ w Bogu respirium interclusa w Klauzurze. á ieżeli o to idzie/ że ráz ná záwsze zá incruentum holocaustum Chrystusowi memu się oddawszy cále gardzę światem/ nie wwadzę nie przyznawaycie/ ále prowidencyi boni Gloriæ, żeby z trzećiey Trąby Kleynotu mego Alleluia zawitało pátrzaycie. Násladowała Abrahama w pokorze Wielmożna Podkomorzyna nie tylko ad dici ále y ad esse pul

uis

uis & cinis: Veſtyt Pænitentium ná ſie przyiawſzy/ y tego ſtanu Promotorka/ ieżeli nie Fundatorka ſtanawſzy. Rzekłem nie tylko ad dici ále y ad eſſe puluis & cinis. Ná to bowiem w ruinach Kośćioła tego depozytowáć ſie rozkazała/ żeby ſie popiołem y prochem przy ruinie dewaſtowaneẏ mieyſcá pokazałá. Wiec y błogoſławieńſtwo niech otrzyma. Ibis ab Patres tuos tryumfalnie dźwiekiem trzeciey Trąby Kleynotu twego termini ad quem, Beatitudinis, Gloriæ głoſząc Allelua. Jákoż to przyznawáć ſobie zá żywotá; gdźie nie mow hub/ áż przeſkoczyſz: niech iedno śmierć záſtąpi/ y ná poiedynek wyzwie co rzecze Pobożna Mátrona Wielmożna Podkomorzyna? Mam ſpoſob ná to; odpowiada. Rożnym ſzcześćiem Filiſtynowie z Judami woiowali/ ſtraſzny kazus; Krol śmiertelnie ranny/ Krolewicowie porażeni/ Woyſko rozgromione/ Jzraelczykowie w konfuzyi/ Filiſtynowie Wiktorya otrzymali. Morduie ſie chudźiatko Saul/ śmiertelnie od nieprzyiaćiela otrzymawſzy ſzwank/ ſam duſzność ſwoie oświadczaiąc/ nie tai: tenent me anguſtiæ, & adhuc tota anima mea in me eſt. Prawie anguſtiæ ná táką mowe/ totâ anima adhuc in me! to chceſz żeby była kęſem? wſzák wieſz? że iey należytość tota in toto & tota in qualibet parte. Niemáſz czáſu Saulowi diſkurowáć/ trudno! dobii kto laſkawy. W iedney potrzebie/ ná iednym boiowiſku/ Saul z Jonatą ginie/ iedną bo od iedney reki śmierćią/ á przećie nie iednáko? Jonatas lekko kona; Saul znaprzykrzoną ćiezkośćią/ czemu? Czáſu diſkurſowi niemáſz. Jonatás Zakonnikiem wſzytkich rzeczy expropryacyą y wyrok uczynił ſpoliauerat ſe Ionathas tunicâ, quâ erat indutus, & dedit eam Dauid. dla tego percuſſerunt Ionatham po ſprawie/ iákby kurcze zarznął. A Saulá bole zdeymuią; czemu? bo proprietarzem/ bedąc poſseſsionátem/ nic nikomu nie dał áż po śmierći ſpolial y to nie wiem iákiemu ſie Zakryśćie doſtał/ ſpoliauerunt eum armis. Bączna ná to Wielmożna Podkomorzyna wſtytkie impedimenta triumphi od śiebie odćina: śiebie; co maximum! wſzytko ſwoie; co rariſsimum! ná to łożywſzy; żeby Tryumfalne iáko termini à quo, Originis, Naturæ, iá-

1. Reg. 18.

1. Reg. 31.

ræ, iáko medii, Vitæ, Gratiæ, ták termini ad quem, Gloriæ, Beatitudinis, vsłyszała/ y owszem swymi Trąbami/ troiákie ogłośiła miásto inskryptu grobsztyna. Alleluia. Jntencyi ostatniey nie deneguymy/ y owszem powinszuymy Requiescat in pace cum triplici Allelua. tym dyskursu wszytkiego zamknawszy ambagem. co Swiety Effrem in Vita Sancti Iuliani : Beatus ideò i lle, qui abdicatâ vitâ sæculari, in Cætu Virorum Sanctorum conuersatur, & sub obedientia Spiritualium Patrum, suamque in conscientia pura vitam traducit; quoniam non confundetur in resurectione iustorum. Zażyła tego sposobu/ niech doznawa skutku. day Boże Amen.

Præsentem Concionem Funebrem ab Admodum Reuerendo Patre Magistro PAPVZYNSKI Conc. Ord Con. Crac. elaboratam ex peculiari delegatione Admodum Reuerendi P. Magistri Antonii ROKOSZOWIC Prou. Ministri vtriusque Pol. Ord. Min Conu. & Comissarii Generalis diligenti perlustraui indagine in qua Author non vulgarem sui ingenii felicitatem, diserti oris facundiam, eruditi calami fæcunditatem in congerie Expositionum, Sententiarum, Eruditionum, Symbolorum, Figurarum, Descriptionum, Florum Poeticorum, solidæ & omnigenæ doctrinæ vbertatem, cursu indefessarum comparatam Vigiliarum demonstrat, Vnde cum in ea nihil à puritate Orthodoxæ Fidei alienum nihil Christianis moribus non consonum nihil à sana Doctrina & Veritate Apostolica deuium reperiatur, iudicio meo dignam censeo, vt præli sudores probet, quatenus etiam post fata tantæ Religionis meæ Benefactricis ad imitationem posteritatis memoria perennet. Datum in Con. Cra. die 22. Iunii 1660.

Fr. Franc. Mielzynski Custos & Guard. Con. Cra. Ord. Min. Con. S. Fran. mp.

Imprimatur

HYACINTHVS LIBERIVS S.T.D. Præpositus SS. Corporis Christi Canon. Regul. Librorum in Diœcesi Crac. Censor mp.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0014433